

OGRODNICZY (5) ai

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ogrodnik).

sg m N ogrodnicy (1). ◇ [G ogrodnicz(e)go. ◇ I ogrodniczym.] ◇ L ogrodniczym (1). ◇ f L ogrodnicz(e)j (1). ◇ n A ogrodnicz(e) (2). ◇ [pl G ogrodnicznych.]

Sł stp brak, Cn: graca ogrodnicza, Linde bez cytatu.

I. Przymiotnik od „ogrodnik” (4) :

1. *Od znac. ‘człowiek zajmujący się uprawą ogrodu’ (3) : A Iezus zeymie kapę/ y chorągiew fchowa/ á wdzieie ná álbę ogrodnicze odzienie y weźmie rydel/ motykę/ y gręcę. MWilkHist H2v, H3v; Boś fię też w Ogrodniczey vkazał pošťáci: Kiedyś po męce twoiey raczył zmartwych wšťáci KlonWor 82.*

2. *Od znac. ‘chłop bezrolny’ (1) : by chłop yáki á fyn ogrodniczy froma fie/ dobre ludzi/ przyacyoły/ á fąfiády miya GliczKsiąż K6v; [kthora [część] lyezy podlye dworv yego na przeczyw ogrodom zagrodnyczym nyeruchayącz ogrodu zadnego ogrodnyczego. ZapWpol 1547 9/22v, 1550 9/313; dostali się p. Stefanowi 2 ogrodnicy [...] z bydłem i wszystkimi przyległościami, co do tych siedlisk ogrodnicznych teraz należy. InwSzlachKal 58, 61].*

II. Przymiotnik od „ogrod”; znajdujący się w ogrodzie (1) : gdy [Kaligula] w ogrodzye był wesoł/ tám od fług fwych włafnych był zábit [...] gdzye thám były wielkie ftráchy w onym domu ogrodniczym/ áż muńiano ten dom fpałić BielKron 141.

KŁ